

MINISTERIE VAN SOCIALE VOORZORG

N. 82 — 1804

2 DECEMBER 1982. — Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 4 november 1963, tot uitvoering van de wet van 9 augustus 1963, tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, inzonderheid op de artikelen 24, vierde lid, ingevoegd bij het koninklijk besluit nr. 58 van 22 juli 1962, 27, gewijzigd bij de wet van 24 december 1963 en 87, gewijzigd bij de wet van 27 juni 1969 en bij het koninklijk besluit nr. 58 van 22 juli 1982;

Gelet op het koninklijk besluit van 4 november 1963 tot uitvoering van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering;

Gelet op het akkoord van Onze Minister van Begroting, gegeven op 1 december 1982;

Gelet op het advies uitgebracht op 29 november 1982 door het Beheerscomité van de Dienst voor geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 9 augustus 1980;

Overwegende dat, met het oog op de noodzakelijke omschakeling van ziekenhuisdiensten naar verzorgingstehuizen, het dringend geboden is de ziekte- en invaliditeitsregeling inzake verzorgingstehuizen uit te vaardigen.

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. De afdeling 3 van Hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 4 november 1963 tot uitvoering van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, ingetrokken bij het koninklijk besluit van 28 september 1965, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

« Afdeling 3

Overeenkomsten met de diensten en instellingen bedoeld in artikel 23, 12°, van de voornoemde wet van 9 augustus 1963.

Art. 31. De Commissie is samengesteld uit :

1° acht werkende en acht plaatsvervangende leden, aangewezen door de representatieve organisaties van de diensten en instellingen bedoeld in artikel 23, 12°, van de voornoemde wet van 9 augustus 1963;

2° acht werkende en acht plaatsvervangende leden, aangewezen door de verzekeringsinstellingen; om de vertegenwoordiging van de verzekeringsinstellingen vast te stellen, wordt rekening gehouden met hun respectieve ledentallen; elke een heeft tenminste recht op één mandaat van werkend lid en één mandaat van plaatsvervangend lid. »

Art. 2. Een hoofdstuk VIIter, luidend als volgt, wordt in hetzelfde besluit ingevoegd :

HOOFDSTUK VIIter

De tegemoetkomingen voor verzorging en bijstand in de handelingen van het dagelijks leven en het college van adviserend geneesheren

Afdeling 1

De tegemoetkoming voor verzorging en bijstand in de handelingen van het dagelijks leven

Art. 153decies. De geneeskundige verzorging bedoeld in artikel 23, 12°, van de voornoemde wet van 9 augustus 1963 omvat : — de verzorging verleend door verpleegkundigen, verzorgsters en ziekenoppassers en met dezen gelijkgestellten.

MINISTÈRE DE LA PREVOYANCE SOCIALE

F. 82 — 1804

2 DECEMBRE 1982. — Arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 4 novembre 1963 portant exécution de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité

BAUDOUIN, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, notamment les articles 24, alinéa 4, inséré par l'arrêté royal n° 58 du 22 juillet 1962, 27, modifié par la loi du 24 décembre 1963 et 87, modifié par la loi du 27 juin 1969 et par l'arrêté royal n° 58 du 22 juillet 1982;

Vu l'arrêté royal du 4 novembre 1963 portant exécution de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité;

Vu l'accord de Notre Ministre du Budget, donné le 1er décembre 1982;

Vu l'avis émis le 29 novembre 1982 par le Comité de gestion du Service des soins de santé de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité;

Vu les lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, § 1er, modifié par la loi du 9 août 1980;

Considérant qu'en vue de la conversion nécessaire de services hospitaliers en maisons de soins, il s'impose d'établir d'urgence la réglementation assurance-maladie en matière de maisons de soins;

Vu l'urgence;

« Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires sociales,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. La section 3 du Chapitre II de l'arrêté royal du 4 novembre 1963 portant exécution de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, abrogée par l'arrêté royal du 28 septembre 1965, est rétablie dans la rédaction suivante :

« Section 3

Des conventions avec les services et institutions visés à l'article 23, 12°, de la loi du 9 août 1963 précitée.

Art. 31. La Commission est composée :

1° de huit membres effectifs et de huit membres suppléants, désignés par les organisations représentatives des services et institutions visés à l'article 23, 12° de la loi du 9 août 1963 susvisée;

2° de huit membres effectifs et de huit membres suppléants, désignés par les organismes assureurs; pour déterminer la représentation des organismes assureurs, il est tenu compte de leurs effectifs respectifs, chacun ayant droit au moins à un mandat de membre effectif et à un mandat de membre suppléant. »

Art. 2. Un Chapitre VIIter, libellé comme suit, est inséré dans le même arrêté.

« CHAPITRE VIIter

De l'aide pour soins et assistance dans les actes de la vie journalière et du Collège des médecins-conseil

Section 1

De l'intervention pour soins et assistance dans les actes de la vie journalière

Art. 153decies. Les soins médicaux visés à l'article 23, 12° de la loi du 9 août 1963 susvisée comprennent :

— les soins dispensés par des praticiens de l'art infirmier, des soigneuses et des gardes-malades et assimilés;

— de kinesitherapeutische venstrekkingen verleend door de hiertoe bevoegde zorgverstrekkers;

— de bijstand in de handelingen van het dagelijks leven en elke handeling tot reaktivatie, revalidatie en sociale reïntegratie.

Art. 153undecies. De tussenkomst van de ziekteverzekering voor de in artikel 23, 12°, van de vorenbedoelde wet van 9 augustus 1963, bedoelde verstrekingen bestaat uit een dagelijkse tegemoetkoming, die tegemoetkoming voor verzorging en bijstand in de handelingen van het dagelijks leven wordt genoemd.

Deze tegemoetkoming wordt toegekend aan de rechthebbende die:

1° enerzijds geen dagelijks medisch toezicht en geen permanente specialistische medische verzorging meer behoeft, maar anderzijds in sterke mate is aangewezen en op verzorging en op bijstand van derde personen bij de essentiële handelingen van het dagelijks leven;

2° voldoet aan één van de volgende criteria :

a) hetzij zich bevinden in twee van de volgende situaties :

- bedlegerig zijn;
- moeten geholpen worden bij het eten zodat een helper de rechthebbende moet voeden;
- iedere dag een volledig toilet behoeven dat door een andere persoon wordt uitgevoerd;
- lijden aan chronische incontinentie;

b. hetzij ernstig gestoord zijn in de oriënteringszin voor tijd en ruimte;

3° verzorgd wordt door een dienst of opgenomen is in een instelling die erkend is met toepassing van artikel 5 van de wet van 27 juni 1978 tot wijziging van de wetgeving op de ziekenhuizen en betreffende sommige andere vormen van verzorging en die een overeenkomst bedoeld bij artikel 31bis van de vorenbedoelde wet van 9 augustus 1963 heeft afgesloten.

Tot de door de Koning in uitvoering van artikel 5, § 4, eerste lid van de vorenbedoelde wet van 27 juni 1978 bepaalde datum moeten de instellingen, met uitzondering van de instellingen die hiervan door het uitvoeringsbesluit worden vrijgesteld, bovendien het in artikel 5, § 4, tweede lid van dezelfde wet bedoeld bewijs leveren.

Art. 153duodecies. — De aanvraag tot verkrijgen van een tegemoetkoming voor verzorging en bijstand in de handelingen van het dagelijks leven wordt door de rechthebbende of door de dienst of instelling die instaat voor zijn verzorging ingediend bij de verzekeringsinstelling waarbij de rechthebbende is aangesloten of ingeschreven. De poststempel geldt als bewijs voor de datum van de aanvraag.

Deze aanvraag dient vergezeld te zijn van een geneeskundig getuigschrift opgemaakt door de behandelende geneesheer, waaruit blijkt dat de rechthebbende voldoet aan de criteria bedoeld in artikel 153undecies, tweede lid, en van een getuigschrift opgemaakt door een in artikel 23, 12° van vorenbedoelde wet van 9 augustus 1963 bedoelde dienst of instelling, waaruit blijkt dat deze instaat voor de verzorging van de rechthebbende.

De aanvraag wordt ingediend aan de hand van een formulier dat door het beheerscomité van de dienst voor geneeskundige verzorging op voorstel van de in artikel 31 bedoelde bestendige commissie wordt opgesteld.

Art. 153ter decies. — De adviserend geneesheer gaat na of de voorwaarden bedoeld in artikel 153undecies, tweede lid, in hoofde van de rechthebbende vervuld zijn. Hiertoe kan hij de rechthebbende onderwerpen aan een lichamelijk onderzoek en de behandelende geneesheer vragen hem alle medische informatie te verstrekken die hij nodig acht.

De adviserende geneesheer stelt de rechthebbende uiterlijk de vijftiende dag na ontvangst van de aanvraag in kennis van zijn beslissing. Hij zendt terzelfdertijd een afschrift van deze kennisgeving aan de verzekeringsinstelling waarbij de rechthebbende is aangesloten of ingeschreven en aan de dienst die instaat voor de verzorging van de rechthebbende of de instelling waarin de rechthebbende is opgenomen.

— les prestations de kinésithérapie effectuées par les prestataires de soins qui sont compétents pour les effectuer;

— l'assistance dans les actes de la vie journalière et tout acte en vue de la réactivation, la revalidation et la réintégration sociale.

Art. 153undecies. L'intervention de l'assurance-maladie pour les prestations visées à l'article 23, 12°, de la loi du 9 août 1963 susvisée consiste en une allocation journalière appelée allocation pour soins et assistance dans les actes de la vie journalière.

Cette allocation est accordée au bénéficiaire qui :

1° d'une part ne nécessite plus de surveillance médicale journalière, ni de traitement médical spécialisé permanent, mais qui, d'autre part, est fortement tributaire à la fois de soins et de l'assistance de tierces personnes pour les actes essentiels de la vie journalière;

2° satisfait à un des critères suivants :

a. soit se trouver dans deux des situations suivantes :

- être grabataire;
- ne pouvoir s'alimenter seul de façon à ce qu'un aidant doive nourrir le bénéficiaire;
- nécessiter chaque jour une toilette complète, faite par une autre personne;
- souffrir d'incontinence chronique;

b. soit être atteint de troubles sérieux d'orientation dans le temps et dans l'espace;

3° est soigné par un service ou est admis dans une institution agréée en application de l'article 5 de la loi du 27 juin 1978 modifiant la législation sur les hôpitaux et relative à certaines autres formes de soins et qui a conclu une convention visée à l'article 31bis de la loi du 9 août 1963 susvisée.

Jusqu'à la date déterminée par le Roi en exécution de l'article 5, § 4, alinéa 1er de la loi précitée du 27 juin 1978, les institutions, à l'exception de celles qui en sont exemptées par l'arrêté d'exécution, doivent en outre fournir la preuve visée à l'article 5, § 4, alinéa 2, de la même loi.

Art. 153duodecies. — La demande d'obtention d'une allocation pour soins et assistance dans les actes de la vie journalière est introduite par le bénéficiaire ou le service ou institution responsable des soins, auprès de l'organisme assureur auquel le bénéficiaire est affilié ou inscrit. Le cachet de la poste fait foi pour la date de la demande.

Cette demande doit être accompagnée d'un certificat médical établi par le médecin traitant, d'où il ressort que le bénéficiaire remplit les critères visés à l'article 153undecies, alinéa 2, et d'une attestation d'un service ou d'une institution visés à l'article 23, 12° de la loi du 9 août 1963 susvisée d'où il ressort que celui-ci est responsable des soins dispensés au bénéficiaire.

La demande est introduite au moyen d'un formulaire établi par le comité de gestion du Service des soins de santé sur proposition de la commission permanente visée à l'article 31.

Art. 153ter decies. — Le médecin-conseil vérifie si le bénéficiaire satisfait aux conditions dont question à l'article 153undecies, alinéa 2. A cette fin, il peut soumettre le bénéficiaire à un examen corporel et demander au médecin traitant de lui fournir tous les renseignements médicaux qu'il juge nécessaires.

Le médecin-conseil notifie sa décision au bénéficiaire, au plus tard le quinzième jour de la réception de la demande. Il envoie en même temps une copie de cette notification à l'organisme assureur auquel le bénéficiaire est affilié ou inscrit au service responsable des soins dispensés au bénéficiaire ou à l'institution où le bénéficiaire est admis.

Ingeval hij de aanvraag goedkeurt stelt de adviserend geneesheer de periode vast waarvoor de tegemoetkoming voor verzorging en bijstand in de handelingen van het dagelijks leven wordt toegekend. Deze periode gaat ten vroegste in op de dag waarop de in artikel 153*duodecies* bedoelde aanvraag werd ingediend. In voorkomend geval kan een verlenging van deze periode worden aangevraagd door de dienst of de instelling die instaat voor de verzorging van de rechthebbende, volgens de in artikel 153*duodecies* beschreven procedure.

Art. 153*quater decies*. — Onverminderd de bevoegdheid van de adviserend geneesheer om ten allen tijde een einde te stellen aan het toekennen van de tegemoetkoming, behoort de beslissing omtrent het toekennen en het verlengen van de tegemoetkoming voor verzorging en bijstand in de handelingen van het dagelijks leven, vanaf de dertiende maand na de in artikel 153*duodecies* bedoelde aanvraag, tot de bevoegdheid van het nationaal college van adviserend geneesheren bedoeld in artikel 153*quindecies*.

Twee maanden vóór het verstrijken van de twaalfde maand na de in artikel 153*duodecies* bedoelde aanvraag maakt de adviserend geneesheer, via zijn medische directie, aan het nationaal college van adviserend geneesheren een omstandig gemotiveerd geneeskundig verslag over dat alle gegevens bevat die nodig zijn om het nationaal college toe te laten een uitspraak te doen omtrent het vervullen van de in artikell 153*undecies*, tweede lid bedoelde voorwaarden. Dit verslag bevat tevens het advies van de adviserend geneesheer.

De periode van twaalf maanden vanaf de in artikel 153*duodecies* bedoelde aanvraag wordt niet onderbroken indien het toekennen van de tegemoetkoming voor verzorging en bijstand in de handelingen van het dagelijks leven werd opgeschort voor een tijdvak van minder dan dertig dagen.

Eén maand vóór het verstrijken van de periode waarvoor de tegemoetkoming door het nationaal college van adviserend geneesheren werd toegekend kan een verlenging worden aangevraagd door de dienst of instelling die instaat voor de verzorging van de rechthebbende, volgens de in artikel 153*duodecies* beschreven procedure. Indien het verder toekennen van de tegemoetkoming hem verantwoord lijkt, maakt de adviserend geneesheer, via zijn medische directie, aan het nationaal college van adviserend geneesheren een nieuw geneeskundig verslag over.

Indien de tegemoetkoming voor verzorging en bijstand in de handelingen van het dagelijks leven door het nationaal college van adviserend geneesheren werd toegekend, dient de beëindiging van het toekennen van de tegemoetkoming, hetzij ingevolge een beslissing van de adviserend geneesheer, hetzij ingevolge ontslag van de rechthebbende uit de dienst of instelling die instaat voor zijn verzorging, hetzij ingevolge overlijden van de rechthebbende, binnen de twee werkdagen aan het nationaal college van adviserend geneesheren betekend te worden.

Afdeling 2

Het nationaal college van adviserend geneesheren

Art. 153*quindecies*. — Bij de Dienst voor geneeskundige verzorging wordt een nationaal college van adviserend geneesheren ingesteld, dat tot opdracht heeft :

- 1° een reglement van inwendige orde op te maken;
- 2° op grond van het medisch verslag dat hem door de adviserend geneesheer met toepassing van artikel 153*quater decies* werd overgemaakt, en binnen de termijn van één maand, uitspraak te doen omtrent het vervullen van de in artikel 153*undecies*, tweede lid bedoelde voorwaarden, en in voorkomend geval, de duur vast te stellen waarvoor de tegemoetkoming voor verzorging en bijstand in de handelingen van het dagelijks leven wordt toegekend. Deze beslissing wordt betekend aan de rechthebbende, aan de verzekeringsinstelling waarbij hij is aangesloten of ingeschreven en aan de dienst die instaat voor zijn verzorging of instelling waarin hij is opgenomen;
- 3° de in artikel 23, 12° van de in vorenbedoelde wet van 9 augustus 1963 bedoelde diensten en instellingen, meer bepaald aan de hand van statistische gegevens die hem op zijn aanvraag door de bedoelde diensten of instellingen worden overgemaakt, te controleren op de wijze waarop zij de wettelijke en reglementaire bepalingen met betrekking tot de ziekte- en invaliditeitsverzekering naleven;

En cas d'approbation de la demande, le médecin-conseil fixe la période pour laquelle l'allocation pour soins et assistance dans les actes de la vie journalière est accordée. Cette période prend cours au plus tôt le jour de l'introduction de la demande visée à l'article 153*duodecies*. Le cas échéant, une prolongation de cette période peut être demandée selon la procédure décrite à l'article 153*duodecies* par le service ou l'institution responsable des soins dispensés au bénéficiaire.

Art. 153*quater decies*. — Sans préjudice de la compétence du médecin-conseil qui peut y mettre fin à tout moment, la décision d'octroi et de prolongation de l'allocation pour soins et assistance dans les actes de la vie journalière est à partir du treizième mois de la demande visée à l'article 153*duodecies* du ressort du collège national des médecins-conseil visé à l'article 153*quindecies*.

Deux mois avant l'expiration du douzième mois dont question à l'article 153*duodecies*, le médecin-conseil transmet, par la voie de sa direction médicale, un rapport médical circonstancié contenant toutes les données nécessaires pour permettre au collège national des médecins-conseil d'établir si les conditions visées à l'article 153*undecies*, alinéa 2 sont remplies. Ce rapport contient également l'avis du médecin-conseil.

La période de douze mois à partir de la date de la demande visée à l'article 153*duodecies* n'est pas interrompue si l'octroi de l'intervention pour soins et assistance dans les actes de la vie journalière a été suspendue pour une période inférieure à trente jours.

Un mois avant l'expiration de la période pour laquelle l'intervention a été accordée par le collège national des médecins-conseil, le service ou l'institution responsable des soins dispensés au bénéficiaire peut demander une prolongation selon la procédure décrite à l'article 153*duodecies*. Si la poursuite de l'octroi de l'intervention lui paraît justifiée, le médecin-conseil transmet par la voie de sa direction médicale un nouveau rapport médical au collège national des médecins-conseil.

Si l'allocation pour soins et assistance dans les actes de la vie journalière a été accordée par le collège national des médecins-conseil, la fin de l'octroi de l'intervention résultant soit d'une décision du médecin-conseil, soit du départ du bénéficiaire du service ou de l'institution responsables des soins, soit du décès du bénéficiaire, doit être notifiée dans les deux jours ouvrables au collège national des médecins-conseil.

Section 2

Du collège national des médecins-conseil

Art. 153*quindecies*. — Un collège national des médecins-conseil est institué auprès du Service des soins de santé. Ce collège a pour mission :

- 1° de rédiger un règlement d'ordre intérieur;
- 2° de décider, sur base d'un rapport médical qui lui a été transmis par le médecin-conseil en application de l'article 153*quater decies* et dans un délai d'un mois, si les conditions dont question à l'article 153*undecies*, alinéa 2, sont remplies, et le cas échéant, de fixer la durée pour laquelle l'allocation pour soins et assistance dans les actes de la vie journalière est octroyée. Cette décision est notifiée au bénéficiaire, à l'organisme assureur auquel il est affilié ou inscrit et au service responsable des soins ou à l'institution où il est admis;
- 3° de contrôler, notamment à l'aide de données statistiques, transmises à sa demande par les services ou institutions visés à l'article 23, 12° de la loi du 9 août 1963, de quelle manière ceux-ci observent les dispositions légales et réglementaires concernant l'assurance maladie-invalidité;

4° over te gaan tot het lichamelijk onderzoek van de recht-hebbenden waarvoor het nationaal college een aanvullend geneeskundig onderzoek nodig acht, en het uitvoeren van de in 3° van dit artikel bedoelde controleverrichtingen;

5° het Comité van de Dienst voor geneeskundige controle in kennis te stellen van alle onregelmatigheden die hij bij de uitoefening van zijn opdracht vaststelt;

6° de leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige verzorging jaarlijks verslag uit te brengen van zijn werkzaamheden.

Art. 153*sedecies*. — Het nationaal college van adviserend geneesheren is samengesteld uit twaalf werkende en twaalf plaatsvervangende leden, adviserend geneesheren, gekozen uit kandidaten die in dubbel aantal van dat van de toe te wijzen mandaten door de verzekeringsinstellingen worden voorgedragen; om de vertegenwoordiging van de verzekeringsinstellingen vast te stellen, wordt er rekening gehouden met haar respectieve ledentallen; elke verzekeringsinstelling heeft tenminste recht op één mandaat van werkend lid en op één mandaat van plaatsvervangend lid. Een plaatsvervangend lid heeft enkel zitting bij afwezigheid van een werkend lid.

De leden worden door de Koning benoemd.

Het college stelt onder zijn leden een voorzitter aan.

Art. 153*septies decies*. — De leden van het nationaal college van adviserend geneesheren worden benoemd voor zes jaar. Het mandaat loopt om de drie jaar af voor de helft van de leden. Het mandaat van de helft van de leden wordt voor het eerst vernieuwd op 1 januari 1986 en de uitredende leden worden bij loting aangewezen.

Het mandaat van de uitredende leden kan worden vernieuwd.

Binnen drie maanden wordt in de vervanging voorzien van ieder lid dat, vóór de normale aflooptdatum van zijn mandaat, geen deel meer uitmaakt van het nationaal college van adviserend geneesheren. Het aldus aangestelde lid voltooit het mandaat van het lid dat hij vervangt.

Art. 153*duodevicies*. — Het nationaal college van adviserend geneesheren houdt deugdelijk zitting indien tenminste de helft van de leden aanwezig zijn.

Alle leden van het nationaal college zijn stemgerechtigd. De beslissingen worden genomen bij eenvoudige meerderheid van de leden die aan de stemming deelnemen. Bij staking van stemmen is het voorstel verworpen.

Het nationaal college kan de uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 153*quindecies* 2°, 3° en 4° toevertrouwen aan in zijn schoot opgerichte afdelingen.

Art. 153*undevicies*. — De functies van secretaris en adjunct-secretaris van het nationaal college van adviserend geneesheren worden waargenomen door personeelsleden van de Dienst voor geneeskundige verzorging, aangewezen door de leidend ambtenaar van bedoelde Dienst.

Art. 3. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekend gemaakt.

Art. 4. Onze Minister van Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 2 december 1982.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :
De Minister van Sociale Zaken,

J.-L. DEHAENE

4° de procéder à l'examen corporel des bénéficiaires pour lesquels le collège national juge un examen médical complémentaire nécessaire, et d'exécuter les opérations de contrôle visées au 3° du présent article;

5° d'informer le Comité du Service du contrôle médical de toute irrégularité qu'il constate dans l'exercice de sa mission;

6° de faire annuellement rapport sur ses activités au fonctionnaire dirigeant du Service des soins de santé.

Art. 153*sedecies*. — Le collège national des médecins-conseil est composé de douze membres effectifs et de douze membres suppléants, médecins-conseil choisis parmi les candidats proposés par les organismes assureurs sur une liste double de celle des mandats à pourvoir; pour fixer l'importance de la représentation des organismes assureurs, on tient compte de leur effectif respectif; chaque organisme assureur a droit à au moins un mandat de membre effectif et à un mandat de membre suppléant. Un membre suppléant ne peut siéger qu'en l'absence d'un membre effectif.

Les membres sont nommés par le Roi.

Le collège désigne un président parmi ses membres.

Art. 153*septies decies*. — Les membres du collège national des médecins-conseil sont nommés pour 6 ans. Leur mandat est renouvelable par moitié tous les 3 ans. Le mandat de la moitié des membres est renouvelé pour la première fois le 1er janvier 1986 et les membres sortants sont tirés au sort.

Le mandat des membres sortants est renouvelable.

Il est pourvu dans les trois mois au remplacement de chaque membre qui, avant l'expiration normale de son mandat, ne fait plus partie du collège national des médecins-conseil. Le membre ainsi désigné achève le mandat de celui qu'il remplace.

Art. 153*duodevicies*. — Pour pouvoir valablement siéger, le collège national des médecins-conseil doit réunir au moins la moitié des membres.

Tous les membres du collège national ont voix délibérative. Les décisions sont prises à la majorité simple des membres qui participent au vote. S'il y a partage des voix, la proposition est rejetée.

Le collège national peut confier l'exécution des missions visées à l'article 153*quindecies* 2°, 3° et 4° à des sections créées en son sein.

Art. 153*undevicies*. — Les fonctions de secrétaire et de secrétaire-adjoint du collège national des médecins-conseil sont assumées par des membres du personnel du Service des soins de santé, désignés par le fonctionnaire dirigeant dudit service.

Art. 3. Le présent arrêté entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 4. Notre Ministre des Affaires sociales est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 2 décembre 1982.

BAUDOUIN

Par le Roi :
Le Ministre des Affaires sociales,

J.-L. DEHAENE